

3060000 Paritair Comité voor het verzekeringswezen

Bedrag van 200 EUR netto	1
Recurrente sectorpremie	1
Ecocheques	1
Zaterdagwerk	1
Jeugdvakantie.....	2
Vervoerkosten.....	2
Kosten gemaakt door de inspecteurs.....	4

De hierna vermelde CAO's kunnen geraadpleegd worden op de site van de FOD WASO : <http://www.werk.belgie.be/searchCAO.aspx?id=4708> Aangezien de site geen CAO's van vóór 1999 toont, wordt de tekst van de oudere CAO's in deze fiche opgenomen.

Bedrag van 200 EUR netto

(keuzemenu op ondernemingsniveau voor groepsverzekering, verhoging maaltijdcheques, ecocheques, ...)

CAO van 18 januari 2016 (132.314)

Sectorakkoord 2015 – 2016

Art.1, 20 en 21.

Geldigheidsduur: 1 januari 2015 tot en met 31 januari 2016 met uitzondering van artikel 20 voor onbepaalde duur.

Recurrente sectorpremie

CAO van 20 december 2005 (78.444)

Toekenning van een recurrente sectorpremie

Alle artikels.

Geldigheidsduur: 20 december 2005 voor onbepaalde duur.

Ecocheques

CAO van 10 oktober 2011 (107.051)

Toekenning van ecocheques vanaf 2012

Alle artikels.

Geldigheidsduur: 1 januari 2012 voor onbepaalde duur.

Zaterdagwerk

CAO van 4 oktober 2007 (85.760)

Invoering van de alternatieve uurregelingen en verschoven uurregelingen (kleine flexibiliteit)

Afdeling 1, 3 en 6.

Geldigheidsduur: 1 oktober 2007 voor onbepaalde duur.

CAO van 13 februari 2014 (120.816)
Sectorakkoord 2013 – 2014

Art. 1, 15 en 27.

*Geldigheidsduur: 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014, met
uitzondering van artikel 15: vanaf 1 januari 2014 voor onbepaalde duur.*

Jeugdvakantie

CAO van 13 november 2001 (60.354)

Jeugdvakantie

Alle artikels.

Geldigheidsduur: 1 juli 2001 voor onbepaalde duur.

Vervoerkosten

**CAO van 14 november 1975 (3.927) gewijzigd bij CAO van 13 november
2001 (60.358)**

Bijdrage van de werkgevers in de vervoerkosten van de werknemers

Alle artikelen.

Artikel 1 A wordt opgeheven door CAO 60.358, vanaf 1 april 2001.

Geldigheidsduur: 1 oktober 1975 voor onbepaalde duur.

Artikel 1.- Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers van de ondernemingen welke ressorteren onder het Paritair Comité voor het verzekeringswezen en op hun beloonde werknemers, behalve:

- A. *(Artikel 1 A wordt opgeheven door CAO 60.358, vanaf 1 april 2001)*
- B. die waarvan de woonplaats minder dan twee kilometers van de plaats van tewerkstelling is verwijderd;
- C. die waarvan het "part-time-werk" bij meerdere werkgevers wordt verricht en voor wie een speciaal stelsel is voorzien bij artikel 2, C, hierna.

Art.2.- De bijdrage van de werkgevers voor het gebruik van de gemeenschappelijke of privé-vervoermiddelen is als volgt vastgesteld:

- A. voor een traject tot zeven kilometers, terugbetaling op basis van de prijs van het sociaal abonnement van de Nationale Maatschappij der Belgisch^o Spoorwegen voor zeven kilometers;
- B. voor een traject van meer dan zeven kilometers en voor zover de werknemers niet geniet van het stedelijk standaardtarief van het gemeenschappelijk vervoer (verklaring op erewoord), terugbetaling op basis van het aantal afgelegde kilometers tegen het bedrag van de bijdrage van de werkgevers in de prijs van de sociale abonnementen van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen voor dezelfde afstand;
- C. indien het traject bij de aankomst op de plaats van tewerkstelling of bij het vertrek ervan, geschiedt komende van of gaande naar een plaats van tewerkstelling bij een

andere werkgever, heeft de “part-time” werknemer recht op een bijdrage gelijk aan de helft van deze welke wordt berekend zoals onder A en B hierboven is gezegd.

Art.3. Het bewijs van de afgelegde afstand wordt als volgt geleverd:

- A. voor de houders van een abonnement met vermelding van de afstand, door het overleggen van dit abonnement;
- B. voor de houders van een transporttitel zonder vermelding van de afstand en voor de gebruikers van een privé-vervoermiddel, betreffende trajecten zoals vermeld in artikel 2 B, hierboven, door de opgave van de afstand, hetzij, voor de eersten, tussen de stations of de halten welke worden gebruikt, hetzij, voor de tweeden, tussen de verblijfplaats en de plaats van het werk, waarbij de werkgever zich het recht voorbehoudt de verificaties uit te voeren welke hij wenselijk acht;
- C. in geval van gebruik van meerdere vervoermiddelen wordt de berekening van de totale afstand gedaan zoals hierboven vermeld, met uitzondering van het traject voorzien in artikel 2 A. hierboven, dat wordt gedekt door een vast bedrag dat bij de andere bedragen wordt gevoegd.

Art.4. De wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden en haar uitvoeringsbesluiten blijven van toepassing voor de houders van een sociaal abonnement van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Art.5. De bijdrage van de werkgever is niet verschuldigd voor niet-gepresteerde werkdagen ongeacht de reden ervoor (vakantie, ziekte, enz.), behalve in het geval waarin de begunstigde zich een vervoerbewijs zou hebben aangeschaft dat niet opnieuw zou kunnen worden gebruikt.

Art.6. De beschikkingen van deze collectieve overeenkomst kunnen niet worden gecumuleerd met deze van andere overeenkomsten welke de terugbetaling van de professionele vervoerkosten regelen.

Art.7. Deze collectieve arbeidsovereenkomst vervangt de collectieve arbeidsovereenkomst van 11 december 1972 gesloten in het Nationaal Paritair Comité voor het verzekeringswezen, tot vaststelling van de bijdrage van de werkgevers in de vervoerkosten van de werknemers, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 15 juni 1973.

Art.8. Deze collectieve arbeidsovereenkomst heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1975 en is gesloten voor onbepaalde tijd.

Protocol van sectorakkoord 1991-1992 van 25 april 1991 (27.688)

Er is geen algemeen verbindend verklaring.

Punten betreffende "toepassingsgebied" en "geldigheid" en punt II

Geldigheidsduur: 30 april tot en met 31 december 1992 behalve punt II voor onbepaalde duur

Protocol van sectorakkoord 1991-1992

Toepassingsgebied

Huidige collectieve arbeidsovereenkomst gesloten ter uitvoering van het centraal akkoord dd. 27 november 1990 is van toepassing op de werkgevers en werknemers die onder het Paritair Comité voor het verzekeringswezen ressorteren.

II Vervoerkosten

De nieuwe N.M.B.S.-treinkaart wordt vanaf 1 januari 1991 gelijkgesteld met het vroegere sociaal abonnement.

De werkgeverstegemoetkoming wordt van 75 tot 80 pct. van de prijs van de N.M.B.S.-treinkaart verhoogd vanaf de maand die volgt op de datum van ondertekening van het akkoord.

Geldigheid

Huidige collectieve arbeidsovereenkomst wordt op 30 april 1991 van kracht en treedt op 31 december 1992 buiten werking, met uitzondering van punt II (vervoerkosten voor een onbepaalde duur

Kosten gemaakt door de inspecteurs

CAO van 19 februari 1979 (5.992)

Arbeids- en loonvoorwaarden

Hoofdstuk I, IV sectie 2, VII

Geldigheidsduur : 1 oktober 1978 voor onbepaalde duur, behoudens bijzondere aanduidingen betreffende bepaalde beschikkingen.

Arbeids- en loonvoorwaarden

HOOFDSTUK I – Toepassingsgebied

Artikel 1. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers en de werknemers van de ondernemingen welke ressorteren onder het Paritair Comité voor het verzekeringswezen.

HOOFDSTUK IV – Inspecteurs

Sectie 2 – Kosten gemaakt door de inspecteurs

Art. 34. Algemene principes

1. De kosten welke door de onderneming ten laste moeten worden genomen, worden vastgesteld bij de bepalingen van deze sectie. Al de andere kosten welke voortvloeien uit de uitvoering van de professionele opdrachten welke door zijn werkgever aan de inspecteur worden toegewezen, worden door de onderneming slechts ten lasten genomen op voorwaarde dat ze werden gemaakt met de voorafgaandelijke instemming van de werkgever en binnen de perken door deze laatste vastgesteld.

2. De kosten waarvan sprake in deze sectie, worden aangezien als gemaakt voor de rekening van de werkgever en ze worden, ten minste om de maand, terugbetaald volgens modaliteiten welke kunnen eigen zijn aan elke onderneming, op voorwaarde dat er rekening wordt gehouden met de minima en met de principes vastgelegd in deze sectie.

Art. 35. Reis- en/of representatiekosten

A. 1. Wanneer de opdrachten van de inspecteur hem ertoe verplichten zich te verplaatsen buiten een straal van tien kilometers te rekenen vanaf zijn woonst wordt hem, ter vergoeding van de noodzaak tot het nemen van sommige maaltijden buitenshuis welke daaruit voortvloeit, een forfaitaire terugbetaling van kosten toegekend van ten minste 178 F per dag arbeidsprestatie in deze voorwaarden.

2. Als forfaitaire vergoeding van meer reis- en representatiekosten, andere dan het gebruik van vervoermiddelen, waartoe de inspecteur bij het vervullen van zijn beroepsopdrachten in buitendienst kan zijn verplicht, wordt hem per dag arbeidsprestatie in deze voorwaarde een forfaitaire terugbetaling van ten minste 192 F toegekend.

3. Indien, om redenen door de werkgever aanvaard, de inspecteur buiten de hem toegekende sector verblijft, worden in gemeen overleg bedragen vastgesteld ter vervanging van deze welke hoger zijn vermeld.

B. De forfaitaire minimumbedragen voor de terugbetaling van de reiskosten zoals hoger bepaald gelden tot 31 oktober 1978.

De bepalingen betreffende de koppeling van de lonen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van deze collectieve arbeidsovereenkomst zijn van toepassing op de hierboven voorziene bedragen.

Art. 36. Bijzondere kosten

1. In de forfaitaire terugbetalingen van de kosten voorzien in artikel 35 zijn niet begrepen:

- de kosten voor het gebruik van het vervoermiddel toegestaan door de werkgever,

- de kosten voor overnachtingen toegestaan door de werkgever,
- de post- en telefoonkosten.

2. De kosten vermeld in paragraaf 1 van dit artikel zijn het voorwerp van specifieke terugbetalingen per afzonderlijke posten, volgens de modaliteiten te bepalen door de werkgever.

3. De uitzonderlijke reiskosten welke de inspecteur met de instemming van zijn werkgever heeft gemaakt zijn eveneens het voorwerp van afzonderlijke terugbetalingen op voorlegging van de bewijsstukken en volgens modaliteiten overeengekomen met de werkgever.

4. Buiten voornoemde kosten, worden het materieel en de kantoorbenodigdheden, welke in gemeen overleg worden erkend als noodzakelijk voor de beroepsactiviteiten van de inspecteur, door de werkgever tot zijn beschikking gesteld.

Art. 37. Vervoerkosten

De terugbetaling van de vervoerkosten welke door de inspecteur worden gemaakt voor het vervullen van zijn opdrachten, gebeurt op grond van een geschreven individuele overeenkomst na eventuele raadpleging, op verzoek van de belanghebbende, van een vakbondsafgevaardigde of van de vakbondsafvaardiging, en uitgaande van de volgende bepalingen:

A. Gebruik van het gemeenschappelijk vervoer:

a) de werkgever betaalt de werkelijk betaalde prijs terug op voorlegging van de bewijsstukken waarvan de vorm in gemeen overleg wordt vastgesteld,

ofwel

b) de werkgever kent hem een forfaitaire vergoeding toe op grond van een raming van de uit te voeren opdrachten. Een soortgelijke vergoeding, vastgesteld in gemeen overleg, kan hetzij maandelijks, hetzij driemaandelijks worden uitgekeerd.

B. Gebruik van een privé-voertuig:

Ongeacht of dit nu eigendom is van de werkgever ofwel eigendom is van de inspecteur, doch waarvan de kenmerken en de nuttige levensduur door de werkgever werden aanvaard inzonderheid rekening gehouden met de bijzonderheden van de werksector, kan in gemeen overleg tussen drie terugbetalingsmodaliteiten worden gekozen:

a) een forfaitaire vergoeding op basis van een raming van het aantal af te leggen kilometers waarvan het bedrag om de drie maand kan worden herzien en de betaling maandelijks of driemaandelijks kan geschieden,

of

b) een kilometervergoeding in gemeen overleg vast te stellen. Het bedrag ervan kan om de drie maanden worden herzien. Het aantal afgelegde kilometers wordt opgenomen volgens een in gemeen overleg vast te stellen procédé.

of

c) de maandelijkse terugbetaling van de werkelijk gemaakte kosten voor het gebruik van het voertuig bij het vervullen van de opdrachten, op voorlegging van de bewijsstukken waarvan de vorm in gemeen overleg wordt vastgesteld.

Art. 38. Herstellingskosten – Vervanging van het voertuig

A. 1. In geval van een ongeval overkomen tijdens het gebruik van het voertuig voor beroepsdoeleinden door de inspecteur, vallen de herstellingskosten van dit voertuig ten laste van de werkgever.

2. De herstellingskosten van het voertuig waarvan het gebruik door de werkgever werd toegestaan, wat er ook de oorzaak van weze, hoger dan deze welke binnen het raam van het normale onderhoud vallen, mogen door de inspecteur slechts worden gemaakt mits voorafgaandelijke instemming van de werkgever en volgens modaliteiten en voorwaarden door deze laatste te bepalen.

3. De herstellingskosten bedoeld in de voorgaande paragraaf zijn deze welke niet zijn vervat in de berekening van een terugbetaling van gebruikskosten door een forfaitaire vergoeding of door een kilometervergoeding.

De herstellingen welke zijn te wijten aan een zware fout van de inspecteur bij het gebruik van het voertuig of worden veroorzaakt door een bestuurder die niet wettelijk is bevoegd om dat voertuig te besturen, vallen niet onder de toepassing van de voorgaande bepalingen.

4. De werkgever die op zijn kosten een omniumverzekering heeft gesloten voor de beroepsverplaatsingen van zijn inspecteurs, wordt geacht de bepalingen van punt 1 hierboven te hebben nageleefd.

In dit geval, neemt de werkgever de eventuele vrijstelling voor zijn rekening.

5. Indien de inspecteur is genoodzaakt zijn buitenopdrachten voort te zetten tijdens de periode waarin zijn voertuig niet beschikbaar is wegens een ongeval of een herstelling, verschaft de werkgever hem een vervangingsvoertuig of neemt hij de kosten ten laste van het gebruik van een voertuig dat daartoe door hem is aanvaard.

B. De wenselijkheid om tot de vervanging van het voertuig over te gaan en de keuze van het type van voertuig moeten in elk geval in overleg met de werkgever worden bepaald.

Art. 39. Veiligheid van de voertuigen.

1. Het voertuig dat door de werkgever ter beschikking wordt gesteld van de inspecteur moet al de normale veiligheidswaarborgen bieden.
De inspecteur is ertoe gehouden onverwijld elk gebrek aan het voertuig aan zijn werkgever te melden.
2. De werkgever draagt de kosten welke voortvloeien uit de technische controle van het individuele voertuig dat de inspecteur voor zijn beroepsopdrachten mag gebruiken, wie ook de eigenaar van het voertuig moge wezen.
3. Dit voertuig wordt voor technische controle aangeboden op de tijdstippen elke door de ter zake geldende wetgeving zijn vastgesteld.
4. Indien het voertuig na een jaar gebruik niet wettelijk verplicht voor controle moet worden aangeboden, wordt tot een veiligheidsonderzoek overgegaan door een deskundige, door een garage of door een georganiseerde onderhoudsdienst door de werkgever aan te duiden, na advies van het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen. Dit onderzoek moet geschieden telkenmale het voertuig een schijf van 40.000 km heeft afgelegd.
5. De werkgever brengt jaarlijks bij het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen verslag uit over de in dit artikel bedoelde controles.

HOOFDSTUK VII – *Slotbepalingen*

Art. 68. Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 oktober 1978, behoudens bijzondere aanduidingen betreffende bepaalde beschikkingen. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.